PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE

pentru ratificarea Protocolului nr.12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi libertăților fundamentale, încheiată la 4 noiembrie 1950, adoptat la Roma la 4 noiembrie 2000 şi pentru modificarea şi completarea Ordonanței Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea şi sancționarea tuturor formelor de discriminare

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art.I. - Se ratifică Protocolul nr.12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 şi ratificată prin Legea nr.30/1994, adoptat de către Consiliul Europei, la Roma la 4 noiembrie 2000.

Art.II. - Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea şi sancționarea tuturor formelor de discriminare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.431 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr.48/2002, cu modificările şi completările ulterioare, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 2 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoaşterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului şi a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social şi cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice."

2. La articolul 2, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin.(9), cu următorul cuprins:

„(9) Comportamentul discriminatoriu prevăzut de alin.(1)-(5) atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, în condițiile legii."

3. Alineatul (1) al articolului 20 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) Contravențiile prevăzute la art.2 alin.(3^1) şi (5), art.5-8, art.10, art.15 alin. (1), (3) şi (6), art.16, art.17 alin.(1), art.18 şi 19, se sancționează cu amendă de la 400 lei (RON) la 4000 lei (RON), dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 600 lei (RON) la 8000 lei (RON), dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate."

4. La articolul 19^4 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îşi exercită competențele la sesizarea unei persoane fizice sau juridice sau din oficiu."

5. După articolul 19^4 se introduc două noi articole, art.19^5 şi art.19^6, cu următorul cuprins:

„Art.19^5 - (1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în termen de 1 an de la data săvârşirii faptei sau de la data la care a luat cunoştință de săvârşirea ei.

(2) Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării soluționează sesizarea prin hotărârea Colegiului Director prevăzut la art.23 alin.(3).

(3) Prin cererea introdusă potrivit alin.(1), persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii şi restabilirea situației anterioare discriminării.

(4) Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării dispune măsurile specifice constatării existenței discriminării, cu citarea obligatorie a părților. Citarea se poate face prin orice mijloc care asigură confirmarea primirii. Neprezentarea părților după citare nu împiedică soluționarea sesizării.

(5) Acțiunea de investigare a Colegiului se desfăşoară la sediul instituției sau în alt loc stabilit de acesta.

(6) Sarcina probei discriminării este partajată astfel: persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea are obligația de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața Colegiului Director se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio şi video sau date statistice.

(7) Hotărârea Colegiului Director de soluționare a unei sesizări se pronunță în termen de 60 de zile de la data sesizării şi cuprinde: numele membrilor Colegiului Director care au emis hotărârea, numele, domiciliul sau reşedința părților, obiectul sesizării şi susținerile părților, descrierea faptei de discriminare, motivele de fapt şi de drept care au stat la baza hotărârii Colegiului Director, motivarea, modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul), calea de atac şi termenul în care se poate exercita.

(8) Hotărârea se comunică părților în termen de 15 zile de la pronunțare și își produce efectele de la data comunicării.

(9) Hotărârea Colegiului Director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii, în termen de 15 zile de la comunicare. Cererea în fața instanței nu suspendă de drept executarea hotărârii.

(10) Actele emise în condițiile alin.(2) și neatacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Art.19^6 - Prevederile articolului 19^5 se aplică în mod corespunzător în cazul în care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează din oficiu fapte sau acte de discriminare."

6. Alineatul (3) al articolului 20 se abrogă.

7. La articolul 20, partea dispozitivă a alineatului (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„La cererea Colegiului Director, autoritățile și instituțiile publice și persoanele fizice sau juridice supuse controlului, au obligația, în condițiile legii:"

8. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.21. - (1) Persoana care se consideră discriminată poate introduce, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

(2) Termenul pentru introducerea cererii este de 3 ani de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată a luat cunoștință de săvârșirea ei.

(3) Judecarea cauzei are loc cu citarea obligatorie a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

(4) Sarcina probei discriminării este partajată astfel: persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea are obligația de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața instanței se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.

(5) La cerere, instanța poate dispune retragerea, de către autoritățile emitente, a autorizației de funcționare a persoanelor juridice care, printr-o acțiune discriminatorie, cauzează un prejudiciu semnificativ sau care, deși cauzează un prejudiciu redus, încalcă în mod repetat prevederile prezentei ordonanțe.

(6) Hotărârea pronunțată de instanța de judecată se comunică Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării."

9. Alineatul (2) al articolului 23 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(2) Consiliul Naţional pentru Combaterea Discriminării este condus de un preşedinte cu rang de secretar de stat. Preşedintele numeşte prin ordin un vicepreşedinte pe un mandat de 2 ani dintre membrii Colegiului Director."

10. La articolul 23, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin.(3), alin. (4) şi alin.(5), cu următorul cuprins:

„(3) În domeniul constatării şi sancţionării faptelor de discriminare, preşedintele Consiliului este ajutat de un Colegiu Director, organ deliberativ în acest domeniu.

(4) Colegiul Director este compus din preşedintele Consiliului şi 8 membri, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat instituţiei. Membrii Consiliului Director vor fi numiţi prin decizie a primului-ministru.

(5) Structura organizatorică şi celelalte atribuţii ale Consiliului Naţional pentru Combaterea Discriminării şi ale Colegiului Director vor fi reglementate prin hotărâre a Guvernului."

Art.III. – Prevederile art.23 alin.(4) din Ordonanţa Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea şi sancţionarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum sunt completate prin prezenta lege, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2006, cu încadrarea în creditele bugetare aprobate pentru Consiliul Naţional pentru Combaterea Discriminării.

Art.IV. – Prezenta lege transpune art.8 din Directiva Consiliului nr.2000/43/CE privind aplicarea principiului egalităţii de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr.L180 din 19.07.2000 şi art.10 din Directiva Consiliului nr.2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalităţii de tratament în ceea ce priveşte încadrarea în muncă şi ocuparea forţei de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr.L303 din 02.12.2000.